

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **J. R.**, trvale bytom P., *právne zastúpenej JUDr. M. K., advokátom so sídlom v P.*, proti odporkyňi **Správe katastra v Poprade**, Ul. J. Currie č. 3, za účasti 1/ E. M., trvale bytom B., 2/ Mgr. N. S., trvale bytom B., 3/ M. S., trvale bytom P., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č.j.: C 1-6/2002-04 zo dňa 14. septembra 2009, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/5/2010-38 zo dňa 2.7.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/5/2010-38 zo dňa 2. júla 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 14.9.2009 č. k. C 1-6/2002-04, ktorým odporkyňa ako príslušný orgán štátnej správy v zmysle § 3 ods. 2 písm. a/ a § 12 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov vo veci navrhovateľov E. M., rod. S., prof. Ing. A. S., Dr.Sc., M. S., rod. I. rozhodla podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona tak, že

a) potvrdila, že podielovými spoluvlastníkmi pozemku E-KN parcela č. X. - orná pôda o výmere 157 m², LV X., k.ú. M. sú:

- 1) E. M. rod. S., nar. X. v 1/2
- 2) Mgr. N. S., nar. X. v 1/2 podľa Osvedčenia o dedičstve 22D 2198/2006-79 zo dňa 12.06.2007, právoplatné dňom 25.06.2007

a vlastníkom pozemku CKN par. č. X. záhrada o výmere 348 m², LV X., (pôv. parcela EKN X. orná pôda o výmere 571 m², ktorá zanikla geometrickým plánom Ing. E. S. č. 57/2005) v k. ú. M. je M. S. r. I., nar. X., v celosti.

b) vlastníkom pozemku EKN par. č. X. orná pôda o výmere 52 m² LV X. v k. ú. M. sú J. F., nar. X. (zomrel v r. X.), v 1/2 a J. A., r. G., nar. X. (zomr. X.), v 1/2.

Vydáním tohto rozhodnutia a nadobudnutím jeho právoplatnosti v súlade s § 12 ods. 1 písm. b) zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. notárska zápisnica osvedčenia vyhlásenia o vydržaní podľa zákona č. 323/1992 Zb. č. N 390/95 NZ 390/95 zo dňa 7.6.1995 stráca platnosť.

Súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

V odôvodnení svojho rozhodnutia po citácii relevantných právnych predpisov uviedol, že v odôvodnení sa majú zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia. Správny orgán v prejednávanej veci sa riadil dôsledne ustanoveniami zákona a vydal zákonné a správne rozhodnutie. Preskúmané rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu a dôvody v ňom uvedené spočívajú v tom, že správny orgán sa v plnom rozsahu vypořiadal so všetkými námietkami navrhovateľky, pričom sa dôsledne riadil právnym názorom súdu vysloveným v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.2.2008 č.k. 5Sp/40/2005-72. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia detailne popísal, akým spôsobom pri zápise vlastníckych práv k nehnuteľnostiam postupoval a čím sa pri zápise riadil.

Súčasťou administratívneho spisu sú jednotlivé listinné dôkazy, o ktoré správny orgán svoj právny názor opiera a svoje odôvodnenie postupu v správnom konaní riadne vysvetlil. Súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným odporkyňou v napadnutom rozhodnutí ako aj dôvodmi, ktoré v ňom boli uvedené. Správne a zákonne rozhodla odporkyňa, keď podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov potvrdila vlastníctvo k pozemkom ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia navrhovateľov E. M., Mgr. N. S. a M. S.

Z uvedených dôvodov krajský súd preskúmané rozhodnutie podľa § 250j ods. 1 v spojení s § 250q ods. 2 a § 250l ods. 2 OSP potvrdil ako vecne správne a zákonné.

Iné dôvody v rozsudku krajského súdu neboli uvedené.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľke, ktorá v konaní nemala úspech náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že vo veci bolo rozhodnutie odporkyne už raz zrušené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 5Sp/4/04-33 zo dňa 14.1.2005. Dôvodom zrušenia predchádzajúceho rozhodnutia správneho orgánu v danej veci bolo, že preskúmané rozhodnutie vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu spočívajúceho v tom, že správny orgán vo vzťahu k výroku nekonal so všetkými účastníkmi konania, čím porušil zásadu súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania. Nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov bol aj výrok, ktorým správny orgán rozhodoval o pozemku EKN č. X., keď rozhodol, že tento o výmere 571 m² sa má zapísať v prospech M. S., rod. I. A takisto je nepreskúmateľný výrok týkajúci sa pozemku EKN parc. č. X., ktorá má vo výmere 52 m² sa zapísať do LV č. X. k.ú. M. v prospech pôvodných vlastníkov F. a J. J. Ako dospel správny orgán k týmto záverom, sa z rozhodnutia preskúmaného krajským súdom nedalo zistiť.

Napriek tomu, že rozhodnutie Správy katastra v Poprade bolo právoplatne zrušené, správa katastra odmietla navrátiť veci do stavu pred zrušením rozhodnutím a odmietla vydať navrhovateľke LV č. X./ k.ú. M.. Nerešpektovala rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Sp/40/2005-75 zo dňa 29.2.2008 a pokračovala ďalej v protiprávnom konaní. Overila geometrický plán Ing. E. S. a povolila pod V 4680/2007 vklad kúpnej zmluvy, ktorou M. S. previedla 223 m² zo spornej parcely na K. B., rod. P., ako parc. č. CKN X. LV X., k.ú. M.

Napadnutým rozhodnutím v tomto konaní sa odporkyňa snaží sanovať protiprávny stav a úplný zmätok, ktorý vznikol v dôsledku jej konania, a to či už v minulosti na základe zlého geometrického plánu alebo v súčasnosti tým, že si svojvoľne vyznačila právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia C 1-6/2002-03 a na základe neho vykonávala ďalšie zápisy. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporkyňa usúdila, že diel A o výmere 105 m²

navrhovateľka spolu so svojim nebohým manželom neodkúpila, a to na základe toho, že J. R. a M. R. ani jeho právny zástupca nepredložili Správe katastra Poprad žiadnu listinu svedčiacu o ich vlastníckom práve k predmetnému dielu A. Správa katastra Poprad však nikdy nežiadala od navrhovateľky ani od právnych zástupcov jej nebohého manžela žiadne listiny, nikdy s nimi nekonala ako s účastníkmi konania a na žiadosti navrhovateľky a jej právneho zástupcu, aby s nimi konala ako s účastníkmi konania, nikdy nereagovala. Celé napadnuté rozhodnutie je zmätočné, miešajú sa v ňom jednotlivé výroky a ich odôvodnenia, parcely raz registra „C“, raz registra „E“, rôzne výmery, rôzne geometrické plány a samotnému odôvodneniu už určite nerozumie ani sám kataster v Poprade. Ďalej navrhovateľka namietala, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vôbec vo výroku neobsahuje riešenie, čo s parcelou CKN X., pôvodne zapísané na LV X. vo vlastníctve navrhovateľky. Z uvedených dôvodov podľa navrhovateľky rozhodnutie C1-6/2002-04 je absolútne nezrozumiteľné, nelogické a nepreskúmateľné.

Navrhovateľka ako vlastníčka parc. č. X. č. CKN X. je v zmysle § 14 Správneho poriadku účastníčkou konania. Ako účastníčke jej však vôbec nebolo doručené upovedomenie o začatí konania podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z.z., nebola pozvaná na žiadne ústne pojednávanie ohľadne tejto veci, ani ku komisii ROEP, ani na Správu katastra Poprad a nebolo jej doručené ani žiadne rozhodnutie komisie ROEP. O celej veci sa dozvedela až z rozhodnutia správy katastra.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysvetlil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré nie, ani len náznakom neuviedol, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku sa vôbec nedá považovať za presvedčivé, pretože krajský súd sa v odôvodnení obmedzil na 4 všeobecné frázy, z ktorých nevyplýva ani jedna konkrétna skutočnosť, ktorá by mala byť podkladom pre potvrdenie rozhodnutia správneho orgánu. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľka za to, že Krajský súd v Prešove sa napadnutým rozhodnutím správneho orgánu ani s odvolaním navrhovateľky vôbec nevysporiadal a vec dostatočne neodôvodnil. Navrhla preto, aby najvyšší súd rozhodnutie odporkyne zrušil a vec vrátil Správe katastra Poprad na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadrila odporkyňa dňa 17.9.2010. Vo vyjadrení uviedla, že proti rozhodnutiu správy katastra č. C 1-6/2002-03 nepodala navrhovateľka

odvolanie v zákonom stanovenej lehote na správny orgán, ktorý toto rozhodnutie vydal, preto bola na rozhodnutí vyznačená právoplatnosť a až následne boli vykonané ďalšie právne zmeny v katastri nehnuteľnosti, na ktoré poukazuje navrhovateľka vo svojom konaní.

Vysvetlenie k zmene výmery na pozemku CKN parc. č. X. - po prečíslovaní je v rozhodnutí uvedené napriek tomu, že tento pozemok nebol predmetom osvedčenia o vydržaní, teda nemohol byť ani predmetom rozhodnutia C 1-6/2002-03 v zmysle § 12 zákona č. 180/1995 Z.z.

Nepravdivé je tvrdenie navrhovateľky, že kúpnu zmluvou NZ 248/64 N 388/64 zo dňa 28.3.1964 jej nebohý manžel nadobudol ucelenú parcelu npč. X. o výmere 800 m², pretože predmetom zmluvy je iba diel B vo výmere 695 m² odčlenený geometrickým plánom č. 176-25/205-920-63. V danej veci navrhovateľka do súčasnej doby nepreukázala žiadny titul, na základe ktorého by nadobudla do vlastníctva aj diel A o výmere 105 m² vytvorený citovaným geometrickým plánom.

Na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, ktorá bola zapísaná v katastri nehnuteľnosti si navrhovateľka osvedčila vlastnícke práva k iným pozemkom ako boli uvedené v kúpnej zmluve, a to CKN par. č. X. o výmere 1 040 m² a EKN X. o výmere 122 m².

Na základe uvedeného považuje odporkyňa rozsudok krajského súdu za vecne správny a preto navrhuje, aby najvyšší súd odvolaniu nevyhovел a rozsudok krajského súdu potvrdil.

Účastníčka E. M. vo svojom vyjadrení k odvolaniu proti napadnutému rozsudku zo dňa 16.2.2011 uviedla, že v r. 1993 bol pozemok parc. č. X. k.ú. M. reštitučným rozhodnutím č. 2064/93-dr.Hy zo dňa 3.8.1993 vrátený do vlastníctva. V r. 1995 si chcel jej syn na pozemku postaviť dom, dal si preto vypracovať geometrický plán a tak zistil, že z pozemku chýba 238 m². Zistili, že uvedenú výmeru si privlastnila navrhovateľka. Chceli sa s ňou dohodnúť na riešení, avšak odmietla s nimi akékoľvek rokovanie alebo dohodu, v dôsledku čoho sa obrátili na katastrálny úrad s tým, aby nesúlady vysvetlili. Vtedajší riaditeľ správy katastra povedal, že u nich sa stala chyba v zápise listín, keď nezistili, že predmetom zápisu je totožná časť pozemku a zavinili to úradníci, ktorí nemali dostatočnú erudíciu. V dôsledku toho, že s navrhovateľkou nebola možná dohoda, účastníčka konania E. M.

podala žalobu, ktorú na súde prvého stupňa v Poprade vyhrala. Na odvolanie navrhovateľky rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

V r. 2002 prebiehala v M. registrácia obnovenej evidencie pozemkov. Keďže navrhovateľka oddelila nepatrnú časť plotu a nie výmeru určenú súdom, komisia z ROEPu zistila, že parc. č. X. je oddelená nesprávne a do celkovej výmery chýba 157 m², v dôsledku čoho bola podaná námietka. Komisia námietku uznala a uznesením č. 87/2003 oznámila, že zapíše celý pozemok do pôvodnej výmery na účastníčku E. M.

Účastníčka konania Mgr. M. S. uviedla, že s ňou preukázateľných podkladov je jednoznačne nespochybniteľné jej vlastníctvo k nehnuteľnostiam, o čom svedčí prídelová listina z r. 1948 vydaná v prospech jej právnych predchodcov rodičov. Súčasťou tejto listiny je aj výmer, v ktorom je okrem iných aj parc. X. vo výmere 1 327 m² v celosti, na ktorej až do obdobia združstevňovania jej rodičia hospodárili. V nasledujúcom období rodičia spomínanú parcelu užívali ako záhumienok až do roku 1965, keď parcela začala pustnúť, nakoľko otec odišiel pracovať do Čiech, aby uživil početnú rodinu. Na základe legálne nadobudnutého práva na tento majetok uskutočnila ďalšie právne kroky za účelom vysporiadania nezrovnalostí vo vlastníckych vzťahoch v k.ú. M., týkajúcej sa parc. X., pričom časť nehnuteľnosti odpredala.

Ani jeden z návrhov navrhovateľky na preskúmanie rozhodnutia odporcu nie je a nemohol byť dôvodný, nakoľko navrhovateľka ani nemohla dôveryhodne preukázať svoj právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V predmetnej veci krajský súd, ako súd prvého stupňa, konal a rozhodoval o opravnom prostriedku návrhu navrhovateľky na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. C 1-6/2002-04 zo dňa 14.9.2009. Predmetom preskúmania je

rozhodnutie správneho orgánu, ktorý rozhodoval podľa zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva pozemkov v znení neskorších predpisov.

Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 OSP znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. V prejednávanom prípade sa krajský súd dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevysporiadal s námietkami, ktoré uplatnila navrhovateľka v opravnom prostriedku, dokonca na ne v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nereagoval, stotožniac sa iba s odôvodnením preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu. Takýmto postupom súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (takýto záver vyplýva aj z konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. III. ÚS 909/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06).

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutia správneho orgánu vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Aj keď s ohľadom na judikatúru tohto súdu netreba zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu, a nie len odkazovať na predchádzajúce rozhodnutia správnych orgánov.

Keďže v prejednávanom prípade nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa zrejmé, akými úvahami sa súd riadil pri uzatváraní záveru a skutkovom stave, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu navrhovateľky, resp. prečo považuje jej námietky za neopodstatnené, treba považovať takýto rozsudok za nepreskúmateľný

pre nedostatok dôvodov, nedávajúci dostatočné záruky pre to, že bol vydaný spôsobom, ktorý by zabezpečil ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky musel napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 250l ods. 2 OSP a s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec v medziach podaného opravného prostriedku, dôsledne sa vysporiada so všetkými námietkami navrhovateľky a znova o ňom rozhodne a svoje rozhodnutie riadne zdôvodní.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková